

Bilag.**JUSTITSMINISTERIET**

Den 9. maj 1972.

Notat om justitsministeriets praksis vedrørende afgørelsen af, om en person kan antages at have bopæl i Danmark i 1959-lovens forstand.

For at en person kan antages at have bopæl i Danmark, må han have sit faste og varige hjem inden for landets grænser.

Bopælsbegrebet kan ikke afgrænses ved hjælp af på forhånd angivne kriterier, idet spørgsmålet om, hvorvidt et ophold kan karakteriseres som bopæl, beror på en samlet overvejelse af hensigten og formålet med opholdet.

Det er *eksempelvis* af betydning for overvejselsen, om den pågældende har opgivet sin hidtidige bopæl og beskæftigelse i udlandet, om han har påtaget sig arbejde i Danmark og i bekræftende fald, om dette er tidsbegrænset eller i øvrigt af midlertidig karakter, og om arbejdet forudsætter ophold i Danmark. Det vil endvidere være

af betydning, om den pågældendes ægtefælle og eventuelle børn er danske eller har ophold (og arbejde) her i landet. Der kan endelig lægges vægt på, i hvilket tidsrum den pågældende indtil ansøgningen har opholdt sig i landet, og om han har skaffet selvstændig bolig af mere varig karakter for sig og sin familie, har flyttet sit løse her til, har tilmeldt sig folkeregister og har fuld skattepligt her.

Kun hvis det ved en række af de nævnte eller andre momenter må anses godtgjort, at den pågældende har en fast og varig tilknytning til Danmark, er tilladelse til at erhverve fast ejendom efter justitsministeriets opfattelse overflødig.